

man i stadig stigende grad bliver gravet ned i kviksandet i Irak i en situation, hvor modsætningen desværre dagligt vokser.

Kl. 14.20

For os har det afgørende punkt i den her diskussion hele tiden været: Hvem kommer til at bestemme Iraks fremtid? Hvem sidder inde med nøglen til de tre afgørende spørgsmål, som drejer sig om både Iraks fremtidige økonomiske forhold, Iraks fremtidige politiske forhold, og hvem har ansvaret for den militære rolle, der skal udspilles i Irak? Svaret er: Det har amerikanerne, det har Bushadministrationen. Det har de haft hele tiden, og det har de fortsat. Også selv om de forsøger i en situation, hvor USA er trængt, at købe sig lidt tid med uforpligtende løfter om, at de måske vil overveje at fremskynde forskellige processer og sådan noget, men uden noget som helst bindende.

Kigger man så på situationen i Irak, som den tegner sig nu, er den kendetegnet ved i alt fald tre ting. Det ene er stadig flere angreb på de styrker, der er dernede. Heldigvis ikke de danske, men i øvrigt stadig flere angreb. Jyllands-Posten har en glimrende gennemgang i dag af, hvordan tabstallene stiger måned for måned dernede.

Det andet forhold er, at civilbefolkningen betaler en ekstrem høj pris. Der er ingen af os, der ved, hvor mange dræbte der er. Vi får ikke oplysninger ud. Vi har nogle usikre gæt, men formentlig svarer det til en almindelig dansk provinsby af irakere, der har betalt med livet under den nuværende situation. Det bliver så forstærket i de her dage af den operation, der hedder Jernhammer, formentlig inspireret af den israelske taktik i de besatte områder, hvor man går ind og lægger ring omkring byer, hvor man går ind og skyder huse ned osv. med det sikre resultat, at modsætningsforholdene bliver forstørret.

Det er formentlig årsagen til, at vi i øjeblikket ser den folkelige modstand vokse. Jeg synes, de afgørende spørgsmål også efter FN's beslutninger den 5. oktober er: Tror man på, at det her betyder, at USA er villig til at erkende, at det var et forkert eventyr, man bevægede sig ud i? Er USA villig til at afgive den bestemmende magt i forhold til situationen i Irak? Som situationen er nu, er svaret definitivt nej.

Hvad er så virkningen af det? Virkningen er desværre, at modsætningen mellem forskellige folkeslag, mellem kulturer, vokser dramatisk som konsekvens af den amerikanske udenrigs-

politik. Resultatet er, at terroren blomstrer i et omfang, vi ikke har set før. Så på alle punkter er det en krig, der virker kontraproduktivt i forhold til de mål, der er meldt ud.

Af de grunde kan SF ikke støtte forslaget om at forlænge aktionen.

Formanden:

Så er det hr. Ulrik Kragh som ordfører.

Ulrik Kragh (V):

Venstre redegjorde i forbindelse med udsendelsen af det sidste kontingent soldater plus under førstebehandlingen for, at vi synes, det er en overordentlig god idé, at vi deltager i genopbygningen af Irak, og at vi deltager i at skabe sikkerheden for irakerne. Derfor må jeg med nogen harme høre på, at venstrefløjen står og siger: Vi bakker ikke op om vores soldater, og vi synes ikke, at den her mission er vigtig. Selvfølgelig synes vi den er vigtig. Og det er også derfor, jeg har taget ordet.

Når det er sådan, at verdenssamfundet i FN, i resolution 1511, besluttede sig for at stå sammen, besluttede sig for at opfordre til, at man bakkede op om at skabe sikkerhed i Irak, så er det mig ubegribeligt, at venstrefløjen i Danmark står og siger: Nej, vi vil ikke deltage. Lad irakerne sejle deres egen sø.

Det er et uholdbart synspunkt, og derfor vil jeg gerne imødegå det billede, som man forsøger på at tegne.

Det generelle billede i Irak er, at 80 pct. af landet er i en væsentlig sikkerhedsmæssig forbedret situation, end det var under Saddam Hussein. Det er rigtigt, at der er nogle steder, hvor der er problemer. Der er nogle steder, hvor der er store problemer. Der er mennesker, som forsøger på at sørge for, at de gamle Saddamstøtter skulle kunne komme tilbage til magten. Der er mennesker og fundamentalistiske netværk, der forsøger på at bruge Irak som slagmark mod de vestlige værdier og mod USA og mod Storbritannien og mod de alliancepartnere, vi har. Det må de ikke få lov til. Derfor skal vi gøre en aktiv indsats. Derfor skal Danmark deltage i genopbygningen, og vi skal deltage med den humanitære indsats og den genopbygningsindsats, som vi har sat i værk. Og vi skal vedholdende fortsætte med at sikre sikkerheden, således at vi kan få et sikkert og stabilt Irak for irakerne, og således at genopbygningen kan blive en succes.

Kl. 14.25